

Αναζητώντας Έλληνες σε όλο τον κόσμο

Συνέχεια από την 1η σελίδα του, που θα ολοκληρωθούν τον Αύγουστο του 2008, ψάχνει ταυτόχρονα για Έλληνες, μέλη της πολυπληθέστατης ελληνικής Ομογένειας.

Το «Περιοδικό» μίλησε με τον Δημήτρη Παρούση, ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μέρος της περιπλάνησής του, κάπου μεταξύ της Χιλής και της Αργεντινής. Σκοπεύει να βρισκεται στον Παναμά ως το τέλος του Σεπτεμβρίου, αλλά όπως λέει: «Ίσως και ως το τέλος του Οκτώβρη όμως, γιατί η Λατινική Αμερική έχει εκπλήξεις

και χρειάζονται πολλές μέρες για να τις βιώσεις. Μετά την Λατινική Αμερική θα μεταβώ στις ΗΠΑ, περίπου το Δεκέμβριο, πρώτα ο Θεός». Σε ερώτηση για το τι ήταν αυτό που τον ώθησε να ξεκινήσει αυτή την προσπάθεια απαντάει: «Το πάθος μου είναι η δημοσιογραφία, όπως και τα ταξίδια. Επίσης, ως παιδί μεταναστών ξέρω τι θα πει ξενιτιά. Στο ταξίδι μου ανακάλυψα πολλούς Έλληνες και ένιωσα το αίσθημα της ξενιτιάς και τη νοσταλγία της πατρίδας». Και συνεχίζει: «Δεν ήθελα να γράψω για τα τοπία, αλλά για τους ανθρώπους.

Οι Έλληνες της ξενιτιάς είναι φανταστικοί άνθρωποι. Κάθε ένας είναι και μια ιστορία μοναδική. Ως δημοσιογράφος λοιπόν γράφω αυτές τις ιστορίες, οι οποίες ίσως ποτέ να μην έβλεπαν το φως της δημοσιότητας».

Στα ταξίδια του ο Δημήτρης είναι μόνος του, αλλά επιμένει ότι δεν νιώθει μοναξιά: «Η ιστοσελίδα μου (godimitris.gr) με φέρνει κοντά στους φίλους μου, παλιούς και καινούριους. Όταν ταξιδεύεις μόνος είσαι ανεξάρτητος και ευέλικτος. Αλλά στις 40 μέρες που ταξιδεύω δεν έμεινα μόνος ούτε στιγμή. Συναντώ συ-

Ο Δημήτρης Παρούσης δηλώνει πως «η Λατινική Αμερική έχει εκπλήξεις και χρειάζονται πολλές μέρες για να τις βιώσεις».

ναξιδιώτες, Έλληνες, ντόπιους, τουρίστες, πάντα υπάρχει παρέα». Υπάρχει όμως και ένα στοιχείο απογοήτευσης στα ταξίδια του: «Δυστυχώς καμία εφημερίδα δεν βρήκε ενδιαφέρουσα την προσπάθειά μου, ούτε η τηλεόραση. Είναι κρίμα γιατί κάθε μέρα που περνά χάνεται πολύτιμο υλικό από τους Έλληνες της διασποράς. Ευτυχώς όμως, όταν ο διευθυντής του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων, ο κ. Ταμπακόπουλος, έμαθε για την προσπάθειά μου, ζήτησε να συνεργαστούμε, ενώ συνεργάζομαι και με κάποια μέσα από την Κύπρο».

«Πούλσα ό,τι είχα»

Πως όμως χρηματοδοτείται μια τέτοια προσπάθεια; Υπάρχει στήριξη από χορηγούς; «Χρήματα δεν πήρα από κανέναν», λέει ο ίδιος στο «Περιοδικό». Οι χορηγοί υποστήριξης μου έδωσαν ένα φορητό υπολογιστή, μια φωτογραφική μηχανή, χώρο στο ίντερνετ, μια μικρή ασφάλεια ζωής και κάποια ρούχα». Παρά την πενιχρή στήριξη όμως δηλώνει αποφασισμένος: «Ήθελα να κάνω αυτό το ταξίδι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Πούλσα ότι είχα, πήρα και ένα δάνειο και ξεκίνησα» και τονίζει «αλλά δεν με ενδιαφέρει αυτό. Αισθάνομαι τόσο πλούσιος μπροστά σε αυτά που βιώνω που τα χρήματα δεν έχουν καμία αξία πλέον».

Ένα τέτοιο ταξίδι απαιτεί προγραμματισμό και οργάνωση, όπως και οι αναζητήσεις για ομογενείς σε απομακρυσμένες περιοχές. Όπως λέει ο ίδιος: «Το γενικό πλάνο γίνεται ανά χώρα. Ανάλογα με την περιοχή και το ενδιαφέρον της, μένω και τις ανάλογες μέρες. Είναι δύσκολο να βρεις τρόπο να κάνεις ρεπορτάζ για χαμένους Έλληνες σε μια απομακρυσμένη περιοχή. Ευτυχώς οι συνάδελφοι δημοσιογράφοι στις περιοχές που πάω με υποστηρίζουν. Γράφουν για μένα και με αναφέρουν στην τηλεόραση ή στο ραδιόφωνο. Τα νέα διαδίδονται και κάποια στιγμή, το σήμα φτάνει στον αποδέκτη».

Ο εντοπισμός ενός ομογενή είναι θέμα τύχης και συγκυριών, κάτι που παραδέχεται και ο ίδιος. Αλλά έχει επιτυχία, αφού αναφέρει την ιστορία ενός ανθρώπου από την Αθήνα που βρήκε τον συγγενή ενός Έλληνα τρίτης γενιάς, που έψαχνε δικούς του στην Ελλάδα και μπόρεσε να έρθει σε επαφή μέσω του κ. Παρούση.

Όσο για τις δυσκολίες; «Μέχρι τώρα καμιά. Ζω σε ένα όνειρο. Σωματικά κουράζεσαι, γιατί έχεις πολλά να κάνεις, όπως να κανονίσεις που θα πας, που θα κοιμηθείς, τι θα φας, να είσαι ασφαλής, η ιστοσελί-

δα, οι έρευνες... Αλλά όλα αυτά μου δίνουν ενέργεια να συνεχίζω». Η κούραση όμως είναι και πνευματική: «Κάθε μέρα είναι εντελώς διαφορετική από την προηγούμενη. Νέες ειδήσεις, εμπειρίες, άνθρωποι, καταστάσεις. Είχα όμως προετοιμαστεί για όλα αυτά». Πολλές από τις δυσκολίες που συναντά, όμως, προέρχονται από οικονομικές φούσες προβλήματα: «Κάποιος με κάλεσε στη Μεντόζα, μια απομακρυσμένη πόλη της Αργεντινής, γιατί εκεί υπάρχει έντονο ελληνικό στοιχείο το οποίο δεν έχει ακόμα καταγραφεί επίσημα. Δυστυχώς δεν μπορώ να πάω, γιατί τα χρήματά μου δεν είναι αρκετά να πάρω το αεροπλάνο ή έστω το λεωφορείο».

Συγκινητικές συναντήσεις

Είναι λογικό όταν συναντάει Έλληνες σε τόσο μακρινές περιοχές τα συναισθήματα να είναι έντονα. «Είναι φιλικό, φιλόξενο, απίθανο. Είναι ώρες που θέλω να κλάψω. Οι άνθρωποι αυτοί είναι η πραγματική Ελλάδα». Πηγή έμπνευσης παραμένει γι' αυτόν το γνωστό ποίημα του Καβάφη «Ιθάκη» και καλύτερος επίλογος δεν θα μπορούσε να είναι κάτι άλλο, παρά οι πρώτοι και οι τελευταίοι στίχοι του ποιήματος αυτού: «

«Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη, να εύχεται να ναι μακρύς ο δρόμος, γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις...

... Πάντα στον νου σου νάχεις την Ιθάκη. Το φθάσιμον εκεί είναι ο προορισμός σου. Αλλά μη βιάζεις το ταξίδι διόλου. Καλύτερα χρόνια πολλά να διαρκέσει και γέρος πια να αράξεις στο νησί, πλούσιος με όσα κέρδισες στον δρόμο, μη προσδοκώντας πλοήτητα να σε δώσει η Ιθάκη.

Η Ιθάκη σου έδωσε το ωραίο ταξίδι. Χωρίς αυτήν δεν θάβγαινες στον δρόμο. Αλλά δεν έχει να σε δώσει πια.

Κι αν πτωχική την βρεις, η Ιθάκη δεν σε γέλασε. Ετσι σοφός που έγινες, με τόση πείρα, ήδη θα το κατάλαβες οι Ιθάκες τι σημαίνουν».

Το «Περιοδικό» στις επόμενες σελίδες του παρουσιάζει δύο από τις πρώτες ιστορίες του Δημήτρη Παρούση.

60 ΧΡΟΝΙΑ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Η εταιρία ΓΙΩΤΗΣ σας προσφέρει τις καλύτερες Παιδικές τροφές και τα πιο αγνά υλικά για την προετοιμασία επιδορπίων και άλλων σπιτικών λιχουδιών

krinos

ΚΡΙΝΟΣ. Η σωστή επιλογή.